

antage, at de paa de fleste Steder vare konverterede til Pengevederlag, og naar Emolumenternes Værdi steg, vilde i Lidens Løb ogsaa Pengevederlaget stige. Det er Noget, jeg haaber vil staabeste sig, og jeg kan ganske slutte mig til den høitærede Ministers Udtalelse, at der i saa Henseende ikke bør foretages nogen Forhøjelse. Med Hensyn til den faste Pengeløn er det, som allerede udtalt, min Mening, at den bør forhøies; men jeg tror, man bør gaa noget videre, end den høitærede Minister er gaaet. Jeg skal tillade mig her at bemærke, at af de saa Amtsråd, som have stemt for Forhøjelsen, har, i Fald jeg ikke hukter feil, Noes-tilbe Amtsråd, hvoraf jeg er Medlem, udtalt sig for en Forhøjelse af den faste Pengeløn med 30—40 Rbd., altsaa 60—80 Kr. aarlig. Den høitærede Minister har ment, at det vilde forbedre Jordemødrenes Kaar, naar man foreslog en Forhøjelse af den taxtmæssige Betaling. Forhøjelsen er ganske vist ikke stor, men jeg har dog en Frygt for, at den snarere vil gjøre Stade end Gavn. Det er ganske vist nødvendigt at fastsætte et vist Minimum for Betalingen for at sikre Jordemødrene et Vedderlag for deres Arbejde, og det kan ogsaa være nødvendigt at sætte dette Minimum temmelig lavt af Hensyn til de mindre bemidlede Medlemmer i Samfundet. Det maaimidlertid erindres, at de mere Velstaaende i Almindelighed betale meget mere, end der taxtmæssig er foreskrevet. Betalingen vil jo i de fleste Tilfælde ogsaa rette sig noget efter det større eller mindre Arbejde, som Jordemødrene have haft at udføre ved Fødselshjælpen. Naar man nu gaar hen og forhøier den taxtmæssige Betaling, kunde det vel hende sig, hvad ogsaa er udtalt af Forskjellige, hvis Erklæring har været afgivet, at man ikke betalte mere, end hvad der taxtmæssig var foreskrevet. Jeg tillader mig at henstille dette til nærmere Overveelse. Jeg kommer endelig til Betalingen, som skal udredes af Kommunerne for de Kvinder, som ere under Fattigvæsenets Forsorg. Oprindelig har det været paalaagt Jordemødrene som en Pligt at betjene disse Kvinder uden noget som helst Vedderlag; men det er, naar man ser hen til den ringe faste Pengeløn, som er tillagt Jordemødrene, et temmeligt ubillig Forlangende. Jordemoderens Arbejde er jo ikke afhængigt af, om en Kvinde henhører under Fattigvæsenet eller ikke, og man skal lægge Mærke til, at jo ugunstigere Forholdene ere i Hjemmet, hvor Kvinden ligger, desto vanskeligere og besværligere bliver Jordemoderens Gjerning; det er Noget, der netop finder Anvendelse paa de Personer, som henhøre under Fattigvæsenet, og der kunde saaledes vel snarere være Anledning til at forhøje Betalingen end til at forlange, at Jordemødrene i saadanne Tilfælde skulle yde Hjælp for en ringere Betaling. Man har nu her foreslaaet, at den Betaling, som skal udredes for Personer under Fattigvæsenets Forsorg, skal være den samme som

den, der skal udredes for Indersters og jordløse Husmænds Koner, nemlig 1½ Kr. Den høitærede Justitsminister siger i Motiverne med Hensyn til et Forslag om, at der, naar Fattigvæsenet skal udrede Omkostningerne ved en Fødsel, bør udredes samme Betaling, som udredes af Husmænd, der have Jord, at hertil er der efter Ministerens Formening ikke tilstrækkelig Grund. Det forekommer mig, at, naar det Offentlige udreder Betaling, kan man gaa bort fra dette Hensyn, som har været afgjørende ved Bestemmelsen af Minimumsbetalingen for andre Personer i gunstigere Livsstillinger. Jeg vilde endogsa ønske, at man vilde gaa noget videre, saaledes at Kommunerne kunde blive tilpligtede at udrede Betaling for uformuende Kvinder, der ikke henhøre under Fattigvæsenet. Der er ikke saa Saadanne, som ikke se sig i Stand til eller dog meget vanskelig kunne udrede Betalingen til Jordemødrene, og Følgen deraf bliver i Almindelighed, at hun Ingenting faar for denne Fødselshjælp. Saaledes betragter jeg det foreliggende Lovforslag, og, idet jeg vil ønske, at denne Ansøelse maatte finde nogen Anklang her i Thinget, skal jeg tillade mig at anbefale den ved Sagens fremtidige Behandling.

N. Masnussen: Det er ikke saameget om selve Bestemmelser i Lovforslaget, jeg vil udtale mig, som det er om hele Institutionen, dette angaar. Den værste Ulempe ved denne Institution er efter min Mening den, at det er kun et indskrænket Antal Kvinder, som faae Lov til at lære at blive Jordemødre. Jeg tror, at det er en nødvendig Betingelse for den Betjening, hvormod der her er Tale, at flere Personer end dem, der have fast Ansættelse, kunne udføre de vedkommende Forretninger. Nu tvivler jeg ikke paa, at det jo nok vil blive oplyst, at der hist og her er enkelte Jordemødre uden for dem, der have fast Ansættelse; men det er saa faa, at jeg tror med Sikkerhed at kunne sige, at Tallet er forsvindende, og at der endogsa er flere Egne af Landet, hvor der ikke findes en eneste Jordemoder udenfor de faste. At den høitærede Justitsminister har haft det under Overveelse, at det muligvis kunde være godt, at der tilveiebragtes en Konkurrence, saaledes at Folk ikke vare absolut nødtvungne til at søge den Eneste, er berørt i Motiverne og ogsaa i Forslagets § 3, idet den Betaling, der hidtil er bleven erlagt til Distriktsjordemoderen, naar der benyttedes en anden examineret Jordemoder, foreslaas at bortfalde. Den Smule Skilling, som derved kan spares, vil efter min Mening ikke skabe nogen Konkurrence, om ikke af anden Grund saa af den, at, hvor i et Landdistrikt Jordemoderen bor langt fra Saanden, er den lille Betaling, hvormod der her er Tale, forsvindende mod den Uleilighed og Ulempe, det er at søge anden Jordemoder end den nærmest boende. Af Hensyn til